

Seni Bekleyeceđim

– Kul düşünce · 08 Mart 2011

Şu tükenmiş ömrümde
En yakın dostlarım
Siğaram ve tükenmez kalemim oldu.
Biri senin gibi,
Ömrümden çaldı.
Diğeri benim gibi
Mürekkebini akıttı,ağladı.

Ne zaman,
Göz kırpan bir yıldız görsem
Sen düşersin bi çare aklıma
Gök arşa,
Gece, gündüze
Ben ise:
Gül yüzünü seyrettiğim
Semaya aşık.

Çalınca telefonum
Yüreğim çarpar bin bir umuda
İçime dolan huzura sorarım
Arayan O muydu? Diye.
Hani ekmeğim, aşımın
Söz vermiştin bana
Mahrum etmeyecektin.
Cemalini gözlerimden

Oysa
Sensiz geçen her günüm yıl oldu
Altın iğneyle işledim ismini
Nakkaş gibi yüreğime
Şimdi
Nerde bir deli divane görürsen
Bil ki O benim
Dalından kopan
Kuru yaprak misali

Bende dalımdan kopup
Toprađa dūŕeceđim

Ecel hatırımı sormadan
Gözlerim kapanmadan
Rüzgara tutunda gel
Seni son kez göreyim
Yađmur ol
Yıka tenimdeki
Ayrılığın isli kokusunu,temizleneyim.
Bilki;
Seni mahŕere kadar bekleyeceđim.

Kul dūŕünce

Ŗiirime sesiyle yorumuyla hayat veren Sessiz Peri hanımefendiye sonsuz teŕekkür eder saygılar sunarım.